

ΡΟΔΟΛΦΟΥ Κ. ΜΟΡΕΤΤΗ

Η ΛΑΙΜΗΤΟΜΟΣ

Αιτήματα

Α'

Ἐν τῇ εὐρείᾳ τοῦ Δικαστηρίου αἰθούσῃ παρετηρεῖτο ἐσπέραν τινὰ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 18** ἀσυνήθης τις θόρυβος. Φωναὶ ἐπιτακτικά, στεντόρειοι, ἠκούοντο· ἡ κατηγορία ἀνελίσσεται φρικώδης, τρομερά, ἀποτρόπαιος. Τὴν ὑπεράσπισιν εἶχεν ἀναλάβει νέος τις δικηγόρος, ὅστις ὁμῶς ἐφαίνετο ὑποχωρῶν πρὸ τοῦ εἰδεχθοῦς τῆς καταδίκης φάσματος. Νεανίας τις, ὑψηλοῦ ἀναστήματος, εὐειδὴς τὴν ὄψιν, καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀτάραχος, ἐγκαρτερῶν μεθ' ὑπομονῆς καὶ γενναιοῦτος, κατεῖχε τὸ ἐδῶλιον τοῦ κατηγορουμένου. Ἐκατηγορεῖτο ὅτι μὲ πρόθεσιν κλοπῆς, εἰσῆλθε λάθρα εἰς ἓν κατάστημα, συνελήφθη, ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ δὶς. Ἐφόνευσε διὰ τὴν κλέψην!

Αἱ μαρτυρίαι ἦσαν σαφεῖς, καταδήλοι, φοβεραὶ. Χίλιοι ἄνθρωποι τὸν εἶδον πυροβολοῦντα καὶ τὸν συνέλαβον τρέχοντα μὲ τὸ φονικὸν ὄπλον τοῦ ἀνὰ χεῖρας, ἔτι πεφυρακτωμένον θὰ ἔλεγέ τις αἰμάσσον.

Ἦτο λοιπὸν προφανῶς κλέπτης καὶ φονεὺς.

Μάρτυρες τῆς κατηγορίας ἄπειροι, τῆς ὑπερασπίσεως οὐδεὶς. Τίς θὰ ὑπερήσπιζεν ἓνα κοινὸν δολοφόνον; Κάνεις!

Οἱ μάρτυρες τῆς κατηγορίας κατέθετον εἰδεχθῶς τὰς λεπτομερείας. Ἀμείλικτοι διηγοῦντο τὸ γεγονός σαφῶς, καταδῆλως.

«Διηρχόμεν—εἶπεν εἰς τὸν πλησιοχώρων ἐμπόρων—τὴν ὁδὸν ἐκείνην ἐπανερχόμενος ἐκ τοῦ θεάτρου καὶ σπεύδων νὰ ἐπανεέλθω οἴκαδε. Διήλθον πρὸ τοῦ καταστήματος τοῦ δυστυχοῦς καὶ ἐνόμισα ὅτι εἶδα σκιάν τιναν κινουμένην. Ἐπειδὴ εἶμαι φρικῶδως δεισιδαίμων, ἐνόμισα ὅτι ἦτο πλάσμα τῆς ἐξηγμένης φαντασίας μου καὶ ἀντιπαρήλθον· πλὴν μόλις εἶχον προχωρήσει ἑκατοντάδα βημάτων, ἤκουσα πυροβολισμούς... φωνὴν πνιγομένην... Ἐδραμον πάσῃ δυνάμει ἐπανεῆλθον ἐκεῖ... καὶ εἶδον ναί, διέκρινα καταφανῶς ἓνα ἄνθρωπον, διασκελίζοντα τὸν οὐδὸν τῆς θύρας. Ὄρμησα ἵνα τὸν κρατήσω, πλὴν τὸν εἶδον φρικῶδως μορφαίνοντα, κρατοῦντα τὸ δολοφόνον ὄπλον ἀνὰ χεῖρας, πυρέσσοντα· μοὶ ἔστρεψε ἀπειλητικὸν τὸ φρικῶδες του βλέμμα. Ἐφοβήθη· ὡπισθοχώρησεν ἔντρομος. Ἐκεῖνος ἔτρεχεν, ὁλοὲν ἔτρεχεν. Εἶδα ὅτι εἰς τὴν καμπὴν τῆς ὁδοῦ ἡ περιπολία τὸν ἐσταμάτησε. Σπεύδω νὰ προσθέσω: τὸ ὀρκίζομαι καὶ ἀναλαμβάνω ὅλην τὴν εὐθύνην πρὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ὃν ἐγὼ ἐδιώξα καὶ ὅστις μοὶ ἔστρεψεν ἐκεῖνο τὸ βλέμμα, ὁ φονεὺς τέλος πάντων, ἦτο αὐτός ὁ κατηγορούμενος! Αὐτός ὁ ἴδιος! Εἰσῆλθον εἰς τὸ κατάστημα τοῦ θύματος. Ὁ δυστυ-

χὴς κατάκοιτος, ἔπλεεν εἰς τὰ αἵματα! Φρικῶδες τὸ θέαμα! Εἶδε-χθὴς ἡ ὄψις!... Τὸν εἶχεν ἀφήσει ἄπνουν».

Μετὰ τοιαύτην μαρτυρίαν καὶ πλείστας ἄλλας παραπλησίους τί νὰ εἴπῃ; τί νὰ ἀντιτάξῃ; Τί ἐπιχειρήματα νὰ ἐπιφέρῃ κατὰ τοιούτων ἐναργῶν ἀποδείξεων ἢ ὑπεράσπισις;

Νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀθωότητα; Ποτέ, διότι ἦτο ἀδύνατον! Παρεδέχθη λοιπὸν μίαν τῶν ψυχικῶν ἐκείνων ἐπαναστάσεων, τῶν ἀλγεῖνῶν ἐκείνων φρικῶδων μανιῶν, ὧν οὐδεὶς δύναται νὰ διαγνώσῃ τὰς αἰτίας, νὰ ἐννοήσῃ τὸ κίνητρον, ἐὰν δὲν παραδεχθῇ τὸν ταῦτα ἐκτελοῦντα ἑξαλλον, μα-νιακόν, παράφρονά!

Πλὴν τὸ τοιοῦτον ἦτο μία ἐγκατάλειψις τῆς ὑπερασπίσεως! Ὁ δικηγόρος τοῦ τὸν ἐγκατέλιπεν εἰς τὴν τύχην του.

Μετὰ μίαν ὥραν ἡ ὑπεράσπισις καὶ ἡ κατηγορία ἐσίγησαν. Οἱ ἔνορκοι εἶχον περατώσει τὴν συνδιάσκεψίν των καὶ ὁ προϊστάμενος αὐτῶν ἀνέγνωσε τὴν ἐτυμηγορίαν διὰ φωνῆς σθεναρᾶς καὶ ὑποκώπου. Τιμῶς καὶ εὐσυνειδῶς λέγω ὅτι ἡ ἐτυμηγορία τῶν ἐνόρκων εἶνε αὕτη: Ναί· ὁ κατηγορούμενος εἶνε ἔνοχος.

Φεῦ! Τετέλεσται! Εἶχε καταδικασθῇ εἰς θάνατον!

Ὁ κατὰδικος ὠχρίασεν ἐπαισθητῶς, ἔκλινε θλιβερώς τὴν κεφαλὴν καὶ ἐνεκαρτέρησε.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἡ ἀναίρεσίς του ἀπερρίπτετο.

Ἡ καταδίκη ὠρισμένως ὑπεγράφετο ἡ ἐκτέλεσις ὠρίσθη διὰ τὴν ἐπαύριον.

Ἡ λαιμητόμος τὸν ἀναμένει.

Β'

Θὰ ἦτο περίπου μεσημβρία, ὅτε γυνὴ τις μελανειμονοῦσα καὶ μέλαν περιβεβλημένη κρήδεμνον, ἔβαινε διὰ βήματος ἀσταθοῦς καὶ περιδείλου εἰς τὰς μᾶλλον ἀποκέντρους τῆς πόλεως συνοικίας. Ἀμα ἔφθασεν εἰς τὸ τέμα στενωποῦ τινος ἐφάνη ἀμνηχανοῦσα καὶ διστάζουσα· προὔχωρησεν ὀλίγα βήματα· ἐπλησίασε τὸν πρῶτον διαβάτην καὶ τῷ ἐψιθύρισε κατὰ τι εἰς τὸ οὖς. Ὁ διαβάτης ἐφρίκισεν, ἀπέστρεψε μετὰ τρόμου τὴν κεφαλὴν καὶ ἔσπευσε ν' ἀναχωρήσῃ. Ἡ πεπλοφόρος ἐκείνη γυνή, καθὼς φαίνεται, θὰ τῷ εἶπέ τι φρικῶδες φοβερόν, θὰ τῷ ἐζήτησε κατὰ τι ἀποτρόπαιον. Ἐκαμε κίνημα ἀπελπισίας καὶ οἴκου καὶ ἐμεδίασε μειδίαμα πλήρες πικρίας καὶ ἐναγωνίου ἄλγους.

Προὔχωρησεν ὀλίγα ἔτι βήματα ἐπλησίασε δεύτερον διαβάτην καὶ ὡς φαίνεται θὰ τῷ ἀνέφερέ τι παρόμοιον, διότι καὶ ἐκεῖνος, ἀπέστρεψε μετὰ φρίκης τὴν κεφαλὴν, ἀλλὰ μᾶλλον τοῦ ἄλλου συγκαταβατικός, ἔκυψε πρὸς αὐτὴν καὶ τῇ ἐψιθύρισεν εἰς τὸ οὖς: «Ἐδῶ ἀπέναντι».

Ἐκλινεν ἐκείνη εἰς σημεῖον εὐχαριστήσεως τὴν κεφαλὴν καὶ μειδιῶσα πρὸς αὐτὸν μετ' εὐγνώμονος βλέμματος:

— Εὐχαριστῶ, τῷ εἶπε.

Προὔχωρησε βραδέως πρὸς τὴν ὑποδειχθεῖσαν διεύθυνσιν, ἔστη πρὸ μιᾶς θύρας καὶ ἔλαβε τὸ ρόπτρον· ἀλλ' ὥσπερ ἀποτροπιαζομένη καὶ αὕτη ἐκείνο ὅπερ ἔμελλε νὰ πράξῃ, ἐκράτησε μετέωρον τὸ ρόπτρον· ἐπὶ στιγμὴν ἐδίστασεν. Ἐβλεπέ τις ζωγραφουμένην ἐπὶ τοῦ προσώπου της σωρείαν διαφόρων συγκινήσεων, οἴκτου, φρίκης, φόβου καὶ ὀργῆς. Ἐστη ἐπὶ στιγμὴν ἀναποφάσιτος, δισταζούσα· ἔπειτα κατισχύσασα ἑαυτῆς ἀφῆκε νὰ πέσῃ μετὰ κρότου τὸ ρόπτρον. Στιγμὴν τινὰ μετὰ ταῦτα ἡ θύρα ἠνεῴγη καὶ ἀνὴρ τις ἐπαρουσιάσθη πρὸ τοῦ οὐδοῦ. Ὁπισθοχώρησεν ἔντρομος ἡ δυστυχὴς. Θὰ ἔλεγέ τις ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος τὴν ἐπτόει, τῇ ἐνεποίει φρίκην...

— Εἰσέλθετε, κυρία, εἶπεν ἐκεῖνος, διὰ φωνῆς στυγνῆς καὶ ὑποκώπου, τίνα ζητεῖτε;... μήπως ἐκάματε λάθος;...

— Ὅχι, εἶπεν ἐκείνη διὰ φωνῆς μόλις ἀκουομένης, ἐσένα ζητῶ τὸν δια- τὸν Ροβέρτον... τὸν κύριον Ροβέρτον.

Ἐπέκλινεν εὐγενῶς ἐνώπιόν της διὰ νὰ εἰσέλθῃ.

Ἡ μελανεῖμων γυνὴ προέβη διστάζουσα, θὰ ἔλεγέ τις μετὰ φρίκης. Ἀνέβη βραδέως τὰς βαθμίδας καὶ εἰσῆλθεν ἀμνηχανοῦσα εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἐκεῖνος ἔστη πρὸ αὐτῆς καὶ τὴν παρετήρει ἐκστατικῶς. Τὴν ἐθαύμαζεν! Ἡ πεπλοφόρος ἦτο ὡχρὰ ὡς φάσμα· οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἐπλανῶντο ὡς διὰ νὰ σθεσθῶσιν· ἐθεώρησε τὸν ἀπέναντι αὐτῆς ἄνδρα ἀσκαρδαμυκτεῖ... Ἐνόμιζε τις ὅτι ὁλόκληρος ἀλγεῖνῃ καὶ φρικώδης ἱστορία ἀνελίσσεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της ἐπὶ τῇ θεᾷ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ὁλόκληρον αἰμυσταγὲς καὶ στυγνὸν παρελθὸν ἐξηγεῖτο παρεντιθέμενον μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἐκείνης.

Ἐβλεπέ τις καθαρῶς ὅτι πάλιν φρικῶδων καὶ ἀλλοίων αἰσθημάτων, συνέβαιναν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς δυστήνου γυναικός!... Θύελλα ἐξηγεῖτο ἐν τῇ ψυχῇ της. Ἄλγος μύχιον καὶ τρομερὸν κατεβίβρωσκε τὴν καρδίαν της... Αἴφνης ἀποσπασθεῖσα, οὕτως εἰπεῖν, ἀπὸ τῆς ἑδρας, ὑπέκουςα εἰς δύναμιν ἀνωτέραν, ὥσπερ ἐξ ἐλατηρίου κινουμένη, ἠγέρθη φοβερά, ἔστρεψε γύρω ἀπειλητικὰ τὰ βλέμματα, ἐξέτεινεν ἡγεμονικῶς τὴν χεῖρα, ὡς διὰ νὰ δαμάσῃ τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον. Ἠτένισε πρὸς αὐτὸν ἀσκαρδαμυκτεῖ. Θὰ τὴν ἐξελάμβανέ τις τὴν Μέγαιραν τῆς Εἰμαρμένης, τὴν Μαινάδα τοῦ παρελθόντος.

— Ἀθλίε! ἄτιμε! τῷ εἶπε καὶ ἀνελύθη εἰς δάκρυα.

Ἐμείνεν ἐννεός, κατάπληκτος ὁ δυστυχὴς Ροβέρτος, ὅστις εἶχεν ἐλπίσει πρὸς στιγμὴν. Φεῦ! πρὸ εἰκασατίας οὐδέποτε ἄνθρωπός τις τῷ ὠμίλησεν, οὐδέποτε κάνεις κατεδέχθη νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ... Τί;! νὰ ἐπισκεφθῇ; ποῖος;... τὸν Διαβολο-Ροβέρτον!... Ἠλπίσε πρὸς στιγμὴν ὅτι θὰ ἔπαυε πλέον ἡ κοινωνία

νὰ τὸν θεωρῇ ἀπόκληρον. "Ὅτι θὰ τὸν φκτεῖρεν ἐπὶ τέλους ἡ ἀνθρωπότης!... Πλὴν φεῦ! ἐκείνην, ἣν ἐνόμιζε τὸν ἀγγε-
λον τῆς ἀποκαταστάσεώς του, τὴν ἤκουεν ἤδη ἐξεμύσαν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τὸ μῖσος καὶ τὴν φρίκην τῆς οἰ-
κουμένης, τὸ δηλητήριον τῆς ἀνθρω-
πότητος. Ἦτο ἡ Μέδουσα τῆς κατα-
δικῆς του!

— Τίς εἶσθε κυρία; ἀπετόλμησε νὰ εἴπῃ ἀμηχανῶν ὁ δυστυχής.

— "Ατιμε, υπέλαβεν ἡ πεπλοφόρος, ἐπανακαθίσασα, ἐνῶ λυγμὸς τῇ διέ-
φυγεν. "Ατιμε, ἐνθυμεῖσαι, ἡ δὲν ἐνθυ-
μεῖσαι; ... ἀδιάφορον τοῦτο! Ποῖος ὑπῆρ-
ξες ποτέ; ... Ἀναπόλησον τὸ παρελθόν!...
Θές εἰς λήθην ἐπὶ στιγμὴν τὸ παρόν...
καὶ ἀκολουθήσόν με εἰς τὰς ἀναμνήσεις
τοῦ παρελθόντος. Πρὸ εἰκοσαετίας ἐν-
θυμεῖσαι; εἶχες νυμφευθῇ γυναῖκα, ἥτις
σὲ ἡγάπησε, σὲ περιέθαλψε, σὲ ἀνε-
κούφισε! ... σὺ ὅμως, ἄθλιε, μυσαρὰ δο-
λοφόνε, εἶπέ μοι τί ἐπραξες χάριν αὐτῆς;..

Ὁ δυστυχὴς Ροβέρτος ἐσιώπα ἀμη-
χανῶν.

Ἐκείνη ἐξηκολούθησεν:

— "Α! θὰ σοὶ τὰ εἶπω ἐγὼ ὅλα, ἐν
πρὸς ἐν! Θὰ σοὶ ἀναμνήσω τὸ παρελθόν
λέξιν πρὸς λέξιν! Ροβέρτε, ἐνθυμεῖσαι...
τί ἐπραξες; ... Ἐδολοφόνησες! ...
Ἄγνοῦ διὰ ποῖαν αἰτίαν δὲν ἐνθυμοῦ-
μαι διατί! Ἀδιάφορον! ... Τοῦτο
μόνον ἐνθυμοῦμαι, ὅτι ὑπῆρξες κακοῦρ-
γος! "Ω! πόσον τότε ὑπέφερες ἡ σύζυ-
γός σου, διότι κατεδικάσθης εἰς θάνα-
τον δὲν δύνασαι νὰ ἐννοήσης, διότι
οὐδέποτε ἔσχες καρδίαν, οὐδέποτε ἐγνώ-
ρισες φίλτρον! ... Κατεδικάσθης λοιπὸν
εἰς θάνατον ἀλλὰ σὺ καὶ ἐν τῷ θά-
νατῷ μυσαρὸς! ... Καὶ ἐν αὐτῇ ταύτῃ
τῇ τελευταίᾳ σου στιγμῇ κακοῦρ-
γος! ... Σοὶ ἐπρότειναν νὰ γίνης δῆ-
μιος! Καὶ σὺ παρεδέχθης! ... Τὸ ἔμαθα
ὅποια ἔκτοτε μὲ ἐδάρινε καταδική...
τὸ αἰσχρὸς σου ἀνηνακλᾶτο ἐπ' ἐμοῦ...
Ἄχ! ΔιαβολοΡοβέρτε! ... ΔιαβολοΡο-
βέρτε! ὅπως σὲ ὀνομάζει ὁ κόσμος!
... Εἶπέ μοι ἔκτοτε τί ἐπραξες; ...
Ἡρώτησες νὰ μάθης ποῦ εὕρεται
ἡ σύζυγός σου; ποῦ εἶνε τὸ τέκνον
σου; Ἐσκέφθης ἄρα γε ποτέ καὶ αὐ-
τούς; Ποτέ! ... Ἡθέλησας ποτέ νὰ
μάθης τί ἀπέγιναν; Ποτέ! ... Κα-
καοῦργε! Δολοφόνε! Ληστὰ! ...
Νὰ ἀνακουφίσῃς τὰς θλίψεις μου, νὰ
προσπαθήσῃς τοῦλάχιστον νὰ μοὶ κα-
ταστήσῃς ἥττον ἐπαίσθητὴν τὴν ἀτι-
μίαν, τὸ ὄνειδος, τὴν πενίαν! ...
Ὅποῖαν φρίκην ἠσθάνετο ἡ κοινωνία
δι' ἐμέ, ὅποσον μὲ ἐμίσουν, μὲ ἀπε-
στρέφοντο. Ὑπέμεινα τὰ πάντα καρτε-
ρικῶς, χάριν τοῦ τέκνου μου. Ἐκρά-
τησα τὴν ἰσορροπίαν τῆς καρδίας καὶ τῆς
τύχης μου διὰ τῆς τριταίνης τοῦ ὄνει-
δους καὶ τῆς ἀτιμίας μου! ... Οὐδέποτε
θὰ σ' ἐπανεβλέπον! ... οὐδέποτε θὰ ἤρ-
χόμην νὰ σὲ ἶδω, ἐάν δὲν ἐπρόκειτο
νὰ σὲ ἀναχαίτισω, νὰ σὲ κρατήσω ἀπὸ
τοῦ νὰ διαπράξῃς μέγιστον κακοῦρ-

γημα· νὰ ἐπιθέσῃς ἐπὶ τῶν φρικωδῶν
ἐγκλημάτων σου τὴν κορωνίδα διὰ τοῦ
τελευταίου! ...

Ὁ δυστυχὴς δῆμιος ἔτρεμεν ἀπὸ πο-
δῶν μέχρι κεφαλῆς! ψυχρὸς ἰδρὼς τὸν
περιέρρεν! ἐθεώρει ἐταστικῶς τὴν πεπλο-
φόρον γυναῖκα καὶ ... τὸν κατεμάγευνεν.
Εἰς τὸν ὀρίζοντα τῆς ἀπογνώσεως καὶ τοῦ
μονήρους τοῦ δυστυχοῦς βίου ἦτο ἀστὴρ
παμφαῆς, ὑπέρλαμπρος. ... Τὸν ἐθάμ-
βου καὶ τὸν ἐγοήτευεν! Αἴφνης διὰ
κινήματος ὅλως μηχανικοῦ, συμπλέ-
ξας ἱκετευτικῶς τὰς χεῖρας, ἐγονυπέ-
τησε. Τὴν ἐθεώρησε μετὰ βλέμματος
πλήρους λατρείας καὶ ἀφωσιώσεως καί,
— Οὐρανία! τῇ εἶπε, δυστυχὴς μου
Οὐρανία!

Λυγμὸς διέφυγε τῶν χειλέων τοῦ ду-
στυχοῦς καὶ πύρινα δάκρυα ἀνέβλυσαν ἐκ
τῶν ὀφθαλμῶν του. Ἐκείνη τὸν ἠτένισε
φοβερῶς, τὸν ἀπώθησεν ἀποτροπιαζο-
μένη καί,

— Αὔριον, τῷ εἶπεν, ἔχεις ἐκτέλεσιν ...
Εἶνε ἀληθές; ...

— Ναί, υπέλαβε τρέμων.

— Εἰς κατάδικος ... κλέπτης καὶ δο-
λοφόνος ...

— Ναί ...

— Αὔριον τὸ πρῶτ' εἰς τὰς δέκα; ...

— Ναί ...

— Καὶ σὺ θὰ τὸν κατατομήσῃς ...

"Ὅλα ἔτοιμα ... Αἶ; ...

— Ναί, υπέλαβεν ἐκεῖνος συστρέφων
μετ' ἄλγους καὶ ὀδύνης ἀπεριγράπτου
τὰς χεῖρας, ναί! ...

— Λοιπὸν ὄχι! εἶπεν ἡ πεπλοφό-
ρος ἀνεγείρουσα θλιβερῶς τὸ κρήδεμνόν
της. "Ὅχι! δὲν πρέπει, Ροβέρτε! δὲν
πρέπει εἰς πατὴρ νὰ κατατομήσῃ τὸν
υἱόν του! Νὰ πῆς σὺ τὸ αἷμά σου! ...
Νὰ σβύσῃς τὸ ἄλγος τῆς ἀτιμίας εἰς τὸ
αἷμα τοῦ τέκνου σου. Νὰ ἀφαιρέσῃς
σὺ τὴν ζωὴν του! ... "Ὅχι, Ροβέρτε.
"Ὅχι, δὲν εἶνε δυνατόν, διότι εἶνε υἱὸς
σου!

Τρόμος ἀπερίγραπτος κατέλαβε τὸν
Ροβέρτον καὶ ἐξερράγη εἰς συνεχεῖς καὶ
φρικώδεις ὀλοολυγμούς! Ἡ λιθίνη, ἡ μαρ-
μαρίνη ἐκείνη καρδίαν ... συνεκινήθη! ...
ἡ στυγνὴ ἐκείνη ψυχὴ ἐμαλάχθη! Δά-
κρυα ἔρρεον ἄφθονα ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν
του! Ἦσαν τὰ πρῶτα καὶ τὰ μόνα,
ἄτινα ἐπὶ τῆς ζωῆς του ὁ ἄνθρωπος οὗ-
τος ἔχυσεν! ...

"Ὁ τύχη! ὁ καταραμένη τύχη, ἥτις
φέρει μετὰ εἰκοσαετίαν τὸν πατέρα πρὸς
τὸν υἱόν του ἀντιμετώπους! ... Ποῦ;
Ἐπὶ τῆς λαιμοτόμου! ὅπου ὁ εἰς
δῆμιος καὶ ὁ ἄλλος θῦμα! Καταραμένη
τῆς Εἰμαρμένης πλοκή! δυστυχὴς καὶ
ἀπαίσιον πεπρωμένον! Φεῦ! τί νὰ κάμῃ;
... Νὰ φονεύσῃ τὸν υἱόν του; ...
Οὔτε νὰ τὸ σκεφθῇ! Νὰ βάψῃ τὰς χεῖρας
του εἰς τὸ αἷμα τοῦ τέκνου του; ...
εἰς τὸ αἷμά του; ... Νὰ ρίψῃ ἄπνον τὴν
πολυφίλητον ἐκείνην κεφαλὴν κατὰ γῆς; ...
Ἐκεῖ ὅπου ἄλλοι εὐδαιμονέστεροι γονεῖς
ἀποθέτουσι σωρεῖαν φιλημάτων καὶ θω-
πειῶν, ἐκεῖ ν' ἀναγκάζεται αὐτός! —

δύστηνος πατὴρ! — νὰ ἐπιρρίψῃ ὅλην
τὴν κατάραν τοῦ πεπρωμένου. Δυστυ-
χὴς γονεὺς! Καὶ ἐκείνη, ἡ δύστηνος
γυνή, ἡ καταραμένη σύζυγος, ἡ δυστυ-
χὴς μήτηρ!

Πλὴν πῶς ὄχι; Νὰ ἐκδικηθῇ τὴν
κοινωνίαν. Ναί, μυσαρὰ κοινωνία!,
σύ, ἥτις προσήψες τὸ ὄνειδος ἐπὶ τοῦ με-
τώπου μου! Αἶ, ΔιαβολοΡοβέρτος! Δια-
βολοΡοβέρτος! Καταραμένη κοινωνία σύ,
ἥτις μὲ φέρεις ἀντιμέτωπον πρὸς τὸν
υἱόν μου ἐπὶ τῆς λαιμητόμου του!
Πῶς νὰ γίνῃ; νὰ προφασισθῇ ὁ τιδή-
ποτε; Ἀλλὰ τότε! θὰ ἐκτελέσῃ ὁ
βοηθὸς του ... καὶ θὰ παραδώσῃ αὐτὸς ὁ
ἴδιος τὸν υἱόν του εἰς τὸν θάνατον! ...
Ὁ πατὴρ νὰ δολοφονήσῃ τὸ τέκνον του!
Φεῦ πῶς νὰ γίνῃ!

"Ἐστρεψε γύρω τὰ βλέμματα· εἶδε
τὴν δυστυχὴ ἀκίνητον παγεράν, ὡς τὸ
ἄγαλμα τῆς κολάσεως, ὡς τὴν στή-
λην τοῦ ἄλατος. Τὴν ἐθεώρησε διὰ
βλέμματος πλήρους οἴκτου καὶ πικρίας.
Ἐγονυπέτησεν· ἔλαβε τὴν ἄκραν τοῦ
πέπλου της, ἀπέθεσε θερμὸν φίλημα,
καὶ ἔπειτα διὰ φωνῆς τρεμούσης,

— Μείνε ἡσυχος, Οὐρανία! θὰ προ-
σέξω, θὰ φροντίσω ... Αὔριον ...

"Ἐκυψεν εἰς τὸ οὖς της καὶ προσέφερε
λέξεις τινὰς ἀκαταλήπτους.

Ἐκείνη ἀναμφιβόλως τὰς ἠνόνησε. Δά-
κρυα θαλερὰ ἀνέβλυσαν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν
της. Τὸν ἀνήγειρε βραδέως. Ἐκεῖνος
ἔπεσεν ἐξηντηλημένος ἐπὶ μιᾷ ἔδρᾳ.
Τὸν ἐπλησίασεν ἡ σύζυγός του σιγὰ-
σιγὰ, καὶ ἀπέθηκεν ἐπὶ τοῦ με-
τώπου του ἓνα ἀσπασμόν! — τὸν
ἀσπασμόν τοῦ οἴκτου καὶ τῆς συγγνώ-
μης, τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τοῦ φίλ-
τρου! — Τὸν ἠτένισε διὰ βλέμματος
πλήρους οἴκτου καὶ δακρύων καὶ ἐξηφα-
νίσθη εἰς τὴν κλίμακα! ... Ἐκεῖνος μετ'
οὐ πολὺ ἠγέθη, περιετυλίχθη τὸν μανδύαν
του καὶ ἐξῆλθε.

Γ'

Τὴν ἐπομένην ὁ κόσμος εἶχε μάθει ὅτι
ἔνεκεν ἀσθενείας τοῦ δημίου τῆς πόλεως
ἡ καταδικὴ ἀνεβλήθη διὰ τὴν ἐσπέραν,
μέχρις οὗ ἤθελε φθάσει ἐκ τοῦ χωρίου ὁ βο-
ηθὸς αὐτοῦ καὶ τὸν ἀναπληρώσει. Πράγ-
ματι, τὴν ἐσπέραν περὶ τὴν ἑκτὴν τῆς 18
Δεκεμβρίου, πλῆθος πολὺ συνωστίζετο
ἀνὰ τὴν εὐρείαν πλατεῖαν. Ἐν μέσῳ τοῦ
πλήθους ἔβλεπέ τις ἐγειρόμενον εἰδε-
χθὲς ξηλόπυγμα, ἐπ' αὐτοῦ ἔστιλβον φρι-
κωδῶς ὁ σίδηρος, γύρω δεκάς χωροφυλά-
κων ἐκράτει τὸ πλῆθος εἰς ἀπόστασιν
τινα. Αἴφνης ἠκούσθη βόμβος ὑπό-
κωφος καὶ πλῆθος πολὺ ἐφάνη προσερχό-
μενον ἐκ τῆς ἀπέναντι ὁδοῦ. Ἐφερον τὸν
κατάδικον πεζῇ, περιτετυλιγμένον ἐντὸς
σάκκου. Τὸν ἐκράτει ὁ βοηθὸς τοῦ δη-
μίου. Τῇδε κάκεισε ἐφαίνοντο κατ'
ἄραια διαστήματα φῶτα τινὰ σκότος
ἐπεκράτει βαθύ· ὅτε εἰσῆλθον εἰς τὴν
πλατεῖαν, τὸ σκότος ὀλίγον ἐσκεδάσθη

ἀν καὶ πάντοτε ἐπεκράτει τοιοῦτον. Πολλοὶ ἠνωρθοῦντο καὶ προσεπάθουν νὰ διακρίνῃσι τὸν κατὰδικον, πλὴν τοῖς ἦτο ἀδύνατον, τοῦτο μὲν διότι ὁ βοηθὸς τοῦ δημίου ἦτο πάντοτε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των — θὰ ἔλεγε τις ὅτι ἐπεθύμει νὰ τὸν κρύπτῃ ἐπιμελῶς ἀπὸ τῶν ὀμμάτων των — τοῦτο δὲ διότι τὸ ἐπικρατοῦν σκότος ἦτο βαθύ.

Ὅπως δὴ ποτε ἀνέβησαν ὅτε κατὰδικος καὶ ὁ βοηθὸς τοῦ δημίου τὰς βαθμίδας τῆς λαιμοτόμου, βραδέως, μίαν πρὸς μίαν, ὁ εἰς πλησίον τοῦ ἄλλου ... Θὰ ἔλεγε τις ὅτι ἦσαν ἐνηγκαλισμένοι, συνεσταλμένοι· προσπαθοῦντες νὰ κρυφῶσιν ἀμφοτέρω ἀπὸ τῶν ὀμμάτων των περιέργων! ... Ἡ στάσις τοῦ κατὰδικου, καθὼς εἰκαζέ τις, ἦτο θαρραλέα, σχεδὸν ἀπτόητος! ...

— Ἀμήν! ἠκούσθη μετὰ σειρὰν ψαλμωδιῶν.

Ὁ βοηθὸς τοῦ δημίου ἐπλησίασε τὸν κατὰδικον καὶ ἐφάνησαν συνομιλοῦντες.

— Ἰάκωβε, εἶπεν ὁ κατὰδικος πρὸς τὸν βοηθὸν τοῦ δημίου, ἐνθυμοῦ! . . . πρὸς ἐκεῖνον καὶ πρὸς ἐκείνην, τὸν τελευταῖόν μου ἀσπασμόν.

Ἐπειτα εἶδον μετὰ θαυμασμοῦ καὶ ἀπορίας τὸν κατὰδικον νὰ ἀσπάζεται τὸν δῆμιόν του. — Ὁ ἀσπασμὸς τῶν δαιμονισμένων. — Τῶν κολασμένων τὸ φίλημα! — Ἐπειτα ὁ κατὰδικος ἔκλινε πενθίμως τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς δοκοῦ τῆς λαιμοτόμου . . .

Ὁ βοηθὸς τοῦ δημίου ἐδίστασε.

— Κτύπα, ὑπέλαβεν ὁ κατὰδικος, κτύπα σὲ λέγω.

Ὁ βοηθὸς ἐπλησίασε τὸ ἱκρίωμα, ἀνῆρπάσε τὸ σχοινίον καὶ τὸ ἔρριψε. Φρικώδης δοῦπος ἠκούσθη! Θρόμβοι αἵματος ἐπιτύλισαν τὸ ἱκρίωμα! Ἡ κε-

φαλὴ ἀπεσπάσθη τοῦ κορμῷ καὶ ἔπεσε βήματά τινα μακράν. Χωροφύλαξ τις ἔσπευσε νὰ τὴν ἀνεγείρῃ· ἀνθρωποὶ τινες ἐπλησίασαν ἵνα τὴν παρατηρώσων! Ὅλοι ἔρρηξαν φωνὴν φρίκης καὶ ἀγωνίας καὶ ὠπισθοχώρησαν ἐντρομοί.

Ἀντὶ τοῦ καταδικασθέντος δολοφόνου ἦτο ἐκεῖ ὁ δῆμιος!

— Ὁ Διάβολο Ροβέρτος! ἐκραυγᾶσαν περίτρομοι.

Ἐρριψαν βλέμμα ἐπὶ τοῦ βοηθοῦ τοῦ δημίου.

Ἀπέμασε λαθραῖως ἐν δάκρυ καὶ :

— Ἦτο υἱὸς του! ὑπετονθόρισεν.

Ἡ θυσία εἶχε τελεσθῇ!

Συγκίνησις θλιβερά ἐφάνη ζωγραφηθεῖσα ἐπὶ τῶν προσώπων. Τινὲς ἀπέμασσον τὰ δάκρυά των.

Ἡ ἀφώσισις καὶ ἡ στοργὴ ἐξαγνίζουσι τὸ ἔγκλημα!

ΡΟΔΟΛΦΟΣ Κ. ΜΟΡΕΤΤΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ “ΚΟΡΙΝΝΗΣ,,

10 — ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ — 10

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΟΙΚΙΑΣ ΡΙΚΑΚΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΩΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΟΙΚΙΑΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

Τὸ ἐν τῷ παλαιῷ ἡμῶν Γραφείῳ ὑπάρχον Βιβλιοπωλεῖον ἤδη ἐβελτιώθη, ἐπλουτίσθη καὶ ἐσυστηματοποιήθη ἐν ἰδίῳ τμήματι, παραπλεύρως τῷ νέῳ ἡμῶν Γραφείῳ καὶ Τυπογραφείῳ. Ἐν αὐτῷ εὐρίσκονται ὅλα τῶν Ἀθηνῶν τὰ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ καὶ πάντες οἱ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ, ποικιλωτάτης ὕλης καὶ διαφόρων τιμῶν ἀπὸ 55 λεπτῶν μέχρι δρ. 5, ἐλεύθεροι ταχυδρ. τελῶν. Τὰ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ὅλα, μέχρις ΑΤΛΑΝΤΩΝ καὶ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΩΝ. Ἐπειτα ΤΕΡΙΝΑ ἐκ τῆς νεωτέρας μας φιλολογίας ἢ μεταπεφρασμένα ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ, ΠΟΙΗΜΑΤΑ, ΔΡΑΜΑΤΑ, ΚΩΜΩΔΙΑΙ, ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ, συλλογὴ πλουσιωτάτη, ἥς δημοσιεύονται ἐκάστοτε ἐν τῷ φύλλῳ ἡμῶν κατάλογοι καὶ τιμολόγια. Ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν πωλεῖται ἐπίσης τὸ φύλλον τῶν «Ἐκλεκτῶν», ὡς καὶ παρελθόντα φύλλα καὶ τόμοι ἀδetoι καὶ δεδεμένοι. Πρὸ πάντων οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ συνδρομῶνται ἡμῶν καὶ ἀνταποκρίται δύνανται νὰ εὐρωσι πᾶσαν εὐκολίαν, διότι ἀποστέλλομεν αὐτοῖς ἀσφαλῶς καὶ ταχέως καὶ εἰς τιμὴν συμφέρουσαν πᾶν βιβλίον κατὰ παραγγελίαν, συνοδευομένην ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

Ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν ὑπάρχει καὶ πλῆρες

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

πλουσιωτάτον εἰς εἶδη, εἰς ποιότητας καὶ εἰς φιλοκαλίαν, ἐνθα εὐρίσκονται εἰς τιμὰς ἀπιστεύτως προσιτάς, πάντα τὰ χρειώδη Γραφείου, καὶ ἐν γένει γραφικὴ ὕλη, ἀπὸ τῆς ἀρίστης μελάνης μέχρι τῶν εἰδῶν ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ. Οἱ ἐν Ἀθήναις συνδρομῶνται μας ἐγένοντο ἤδη προθύμως τακτικοὶ πελάται τοῦ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ καὶ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΥ.

Λοιπὸν : Ὅλοι οἱ συνδρομῶνται τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» ἄς ἐπισκεφθῶσι τὸ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

Ἐν ὁδῷ Προαστείου, ἀριθ. 10.